

Kmenové bodování

Vlk

Zajisté jste si povšimli toho jak pečlivě sleduji a zapisuji vaši účast na výpravách, schůzkách, vaše úspěchy ve hře a při získávání Orlich per. Rozhodl jsem se totiž obnovit v kmeni staré „bodování“. Když sečtu vaše úspěchy, vždy jednou za dva měsíce můžu neaktivnějším pěti věnovat pamětní lístek v barvě žluté. Další pětice obdrží lístek v barvě zelené. Všichni ostatní získávají lístky bílé.

Možná jste si všimli, že už jsou první dva měsíce za námi a první lístky už možná zdobí vaše deníky. Ptáte se jak dopadli vaši kamarádi a tak ještě jednou opakuji pořadí za září a říjen 1999.

1. Helča	28 bodů	11. Jakub V.
2. Terka	25	12. Ondra K.
3. Jindra	22	13. Zuzka K.
4. Katka	21	14. Alžběta S.
Patrika		15. Jakub D.
6. Andy	19	
7. Zuzka S.	17	
Michal		
Sylva		
10. Danielka	10	

Obsah tohoto čísla

- 1 Kmenové bodování
- 2 Druhý list úkolů
- 3 Knihařské práce: krabice s víkem
- 4 Setkání náčelníků kmenů Woodcraftu
- 5 Ranní píseň Vlků zněla v Polsku pod Kralickým Sněžníkem
- 9 Výprava na ztracený hrad
- 11 Origami II.

Druhý list úkolů

Spousta z vás už úspěšně začala plnit úkoly z prvního listu. O vašich úspěších se ale píše jinde. Teď je čas zveřejnit druhou část úkolů, aby věc nabrala na obrátkách.

I.S/1 Kimova hra

Dívej se 2 minuty na skupinu 30 předmětů na stole a potom napiš alespoň 26 předmětů.

Drobná rada: Po prvním neúspěchu nezdoufej. Trénink paměti pomáhá!

II.W/1 Turistické mapy a náčrty

Prokaž že znáš 50 značek užívaných na běžných turistických mapách. Zorientuj mapu a v terénu prokaž, že umíš pracovat na mapě s azimutem, měřítkem a vrstevnicemi.

III.G/3C Kihářské práce

Vyrob tvrdou krabici včetně víka (např. tubus, kartotéka) s plátěným povrchem o obsahu nejméně 2 litry.

Návod najdeš ve Vlčovníku nebo Občasníku. Osobní radou ti rád přispěje Starý Vlk.

IV.P/1 Zdravověda

Nemoci a úrazy - Popiš správný postup první pomoci u šoku, vysokých horeček, angíny, nachlazení, prudkých bolestí břicha, průjmu, bolestí zubů, omrznutí popálenin, dušení, cizím tělesem, uštknutí jedovatým hadem, odstranění klíštěte, krvácení z nosu.

Přednášku a školeníčko na toto téma vám podají Maješ a Renča.

Knihářské práce: krabice s víkem (III.G/3C)

Vyrob tuhou papírovou krabicí včetně víka (např. tubus, kartotéka) s plátným povrchem a o obsahu minimálně 2 litry.

Potřeby: nůž, nůžky, jehla a nit, pravítko, tužka, lepidlo, štětec, staré noviny (jako podložka), kartón (tvrdý papír), plátno

Z kartónu vyřízni obdélník 32×26 a $28,4 \times 22,4$. Pracuj pečlivě. Záleží jak na milimetrech, tak na pravých úhlech.

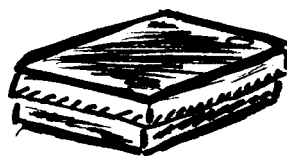
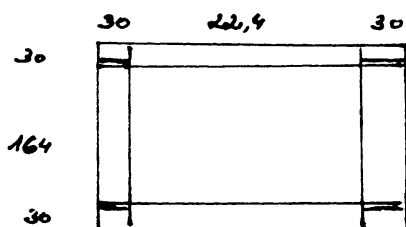
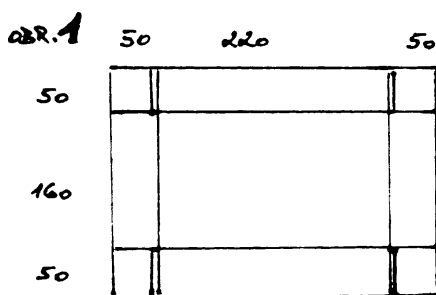
Vyznač pomocí pravítka a tužky stěny krabice a víka, pracovním nožem vyřízni záložky (viz obr. 1). Tupou stranou nože nebo nůžek přejeď podél pravítka po všech místech ohybů. Když místa ohybů budou rovná a přesná, práce půjde snadněji.

Lícové strany víka i krabice natři lepidlem, potáhni plátnem a nechej pořádně zaschnout.

Odstříhni plátno okolo krabice i víka. Plátna musí asi 2cm přesahovat. Přesahující plátno natři lepidlem a zahni přes okraj a opět nech záložky krabice i víka. Případně obšijte látku v místech bočního spoje.

Pokud pracuješ pečlivě, je tento úkol lehký.

□

Setkání náčelníků kmenů Woodcraftu

Vlk

20.10. 1999 se v Praze v domě na Senovážném náměstí sešlo 18 náčelníků a zástupců kmenů.

Jednání, které vedli se týkalo nejen akcí z letošního léta a podzimu, ale náčelníci se zabývali i budoucností Ligy lesní moudrosti.

Náčelnictva z minulých čtyř let nebyly zrovna to nejlepší co LLM potkalo a tak nynější náčelnictvo má základní problém sdělit Woodcrafterům, že je trochu jiného ražení. Jednotlivé kmeny se totiž naučily starat se sami o sebe a ne o ligu. Někomu se daří lépe, někomu hůř.

Pár kmenů zaniklo a pár jich má jen 7 - 14 hlav, ale jsou i kmeny, které si toto označení zaslouží. Jejich členská základna už překročila 100 členů (hle, cíl pro nás).

Základní problém Ligy co týká provozu teď zrovna tkví v limitech stanovených ministerstvem školství. Ještě v tomto roce se počítá s dětskými organizacemi s členskou základnou větší než 500 členů. Od 1.1. 2000 už je limit 1000 členů a Liga lesní moudrosti má nyní jen 850 členů. Je tedy nezbytné, aby kmeny mírně doplnily svoje řady, jinak by mohly dojít o zázemí a pomoc jak ze strany LLM, tak ze strany dotací od ministerstva, obcí atd. pro řadové členy to asi znamená problém s cenou tábora a s dotacemi na inventář (týpka, cely, výstroj atd.).

Pokud jste se dočetli až sem, ptáte se možná co dělat dál. No, věci se mají tak, že náš kmen by 1.3. 2000 neměl mít méně než 60 členů a co dělat dál si povíme na zimním sněmu.

Zatím se náčelníci shodli na celoročních poplatcích pro členy LLM a poplatky jsou oproti loňskému roku **nížší**.

Poplatky LLM

Děti do 16 let zaplatí 120Kč (v ceně není Bizoní Vitr a Totemová deska - lze objednat za 80Kč)

Studenti, nezaměstnaní, důchodci 200Kč základ (v ceně je Bizoní Vitr a Totemová deska)

Pracující 300Kč základ (v ceně je Bizoní Vitr a Totemová deska)

Rodina 300Kč (v ceně je Bizoní Vitr a Totemová deska)

Kmenové poplatky k této částce činí 100Kč (nájem tábořiště, inventář, energie v klubovně)

Podrobné vysvětlení vám podá Starý Vlk a Petr.

Dále bylo dohodnuto dění ligové na jarní měsíce.

11.3. 2000 Proběhne v Brně **Valná hromada** LLM

29.4. 2000 Vyrazí Sagamoři na **putování Velké lóže**

26.-28.5. 2000 se zúčastníme **Velkého sněmu**

Ranní píseň Vlků zněla v Polsku pod Kralickým Sněžníkem

28. -31.10. 1999

Medvěd

Nostalgie podzimu a Jeseníky je dokonalá kombinace na relaxaci. Proto jsem ani na chvílku nezaváhal, když mi Peťa řekl, že chystá výpravu na Kralický Sněžník a ještě navíc s přechodem na polskou stranu.

Netradičně ve čtvrtek ráno společně se svými syny, Peťou, Barym a náčelníkem Brčomilem nasedáme v Brně do rychlíku Praděd s cílem Ramzová. Začátek akce probíhá v poklidu, všichni kdo měli jet vlak stihli, ten jede kupodivu na čas, Bary se chlubí svým novým pasem a všichni ostatní zjišťují, že ani oni si jej nezapomněli doma. Prostě nezvyklý úvod našich výprav. Ale to asi bude klid před bouří. Pěkné slunečné počasí nás vítá při výstupu z vlaku na Ramzové. Chvilka osvěžení před cestou a již vyrážíme do kopců. Podél polských hranic za 2 hodiny dorážíme na horský hotel Paprsek, kde se obědem na 2 dny loučíme s civilizací. Další cesty nás povedou neobydlenou částí hor. Před setměním dorážíme na Zhořelou, kde ze rozhodneme přespat. Mě trochu bolí hlava, proto se hned ubytuji v kopalce a usínám. Ostatní si jdou na kraji lesa ještě udělat ohýnek. Avšak není mi dáno spát sladkým spánkem až do rána. Asi po hodině jsem vzbuzen a musíme se stěhovat. Kraj není zdaleka tak opuštěn, jak jsme předpokládali. Místnímu hajnému jsme totiž narušili jeho program, byl se svými hosty na čekané. Nutno říci, že po počátečním nevlídném

přivítání v nás poznal vandráky a ubytoval nás v srubu těsně pod Zhořelou.

Zde na tomto místě bych chtěl odbočit a vysvětlit pojmy vandrák, čundrák a tramp. Na toto téma jsme mimochodem měli druhý den během cesty velmi živou debatu. Výše jmenované pojmy se totiž v dnešní době kastování na různé příslušníky armád, indiánů a já nevím čeho ještě pomalu vytrácejí. Slovo tramp označuje člena osady kamarádů,

Mohutná 33,5m vysoká věž na Kralickém Sněžníku, která byla zbourána v roce 1971.

kteří tráví svůj volný čas na osadě, na vandru nebo návštěvou spřátelených osad při potlačích. Dříve toto trochu pronásledované hnutí bylo celkem dobře organizované, v dnešní chaotické době pomalu skomírá. Vandrák je velice blízký příbuzný trampa, není však nikde organizován a nemá svou pevnou základnu, vandruje po kraji a občas i zabrousí pozván trampy na jejich potluchy. Obě tyto skupiny mají rádi přírodu, umějí se k ní chovat a ctí její zákony. Jsou to klidní, pohodoví lidé. Čundrák pro ně zní hanlivě a označuje človíčky putujících od hospody k hospodě, od kempu ke kempu, nezatežujíc se starostí o přírodu, jejich chování poškozuje obě dříve jmenované skupiny v očích veřejnosti. Toto odbočení mělo tedy za smysl připomenout nám všem, kteří se v přírodě pohybujeme, že svým chováním neprezentujete jenom sebe. Nevím jak pro koho, ale pro mě je největším uznáním a zážitkem na vandrování, když se můžu pozdravit a pokecat s lidmi stejného ražení, které mnohdy vidím poprvé v životě a toto je, samozřejmě kromě poznávání krásných míst v přírodě, hlavní smysl našich putování a táboření. A proto

i hajný zpočátku trochu nevrlí nás nakonec ubytoval ve svém srubu.

V měkké posteli, o které se mi ještě před chvílí nesnilo se uklidňuji ze šoku z probuzení a po chvíli opět usínám. Ráno nás opět vítá sluníčko, na vařiči si uděláme snídani, zabalíme věci, uklidíme srub a v půl 9, přesně podle domluvy z předchozího večera, předáváme chatu hajnému. Poté se už jako přátelé rozloučíme a vydáváme na další cestu. Nejdříve spadneme trochu do údolí. Zde objevíme potok, kde doplníme zásoby vody. Mimochodem po celé 4 dny pijeme vodu z potoků, tak jak je to zde v Jeseníkách zvykem. Pak už se proplétáme serpentinami horské silničky vzhůru na pěší přechod Kladské sedlo do Polska. Na přechodu kromě party dalších vandráků nikdo není, proto Barymu nepřibude do pasu razítko. Po společném fotu vyrážíme dále směr Niedzwiezia jaskinia. Cesta vede stále opuštěnou krajinou s nádhernými výhledy na vrcholky hor masívu Kralického Sněžníku. Kolem poledne dorážíme k cíli naší cesty. Jedná se o největší a nejhezčí jeskyni v Polsku, která je součástí Sněžnického parku krajobrazového. Všude kolem silničky jsou čistá a upravená posezení zhotovená ze štípaných polen, u každého je mapa celé oblasti a charakteristika daného místa. Těsně pod jeskyní je zřídlo, které tryská pomocí trubky několika proudy ven. Na jeskyních zakupujeme lístky a hodinu čekání vyplníme prohlídkou vstupní expozice, která seznamuje

návštěvníky z historií a charakteristikou jeskyně. Poté se vydáme s průvodkyní do samotné jeskyně. Ač ve výpravě tvoříme zlomek účastníků paní průvodkyně si okamžitě všimne, že jsme Češi a zvláště nás přivítá a i při odchodu z jeskyně nám popřeje šťastnou cestu. Vůbec celý personál zajišťující prohlídku jeskyně se k nám chová mile a vstřícně. Takové chování už neuplatňuje vůči polským dětem, které zde jsou se školou na výletě. Ty se totiž chovají jako by byli v Disneylandu a ne v chráněné krajinné oblasti. Proto pan správce je nechává vysbírat papírky, od cukrovinek, které poházeli na terase před správní budovou.

Jeskyně je jak jsem již psal největší polskou jeskyní. Byla objevena při odkrývání mramorového lomu. Zpřístupněna je pouze její část ve vrchních patrech v délce zhruba 700m od roku 1966. Jinak bylo do dnešní doby prozkoumáno asi 4000 m chodeb ve 4 patrech. Při odkrývání poměrně dosti vyzdobených domů bylo nalezeno spoustu kosterních pozůstatků jeskyních zvířat, hlavně medvědů - podle toho i název jeskyně. V jeskyni je spoustu mís a jezírek, bohužel vzhledem k letošním suchům byli málokteré zaplněny vodou, což ochudilo ráz jeskyně. I přesto, že z krasu jsme zvyklí na větší a hezčí jeskyně návštěva této byla zajímavá a poučná. Po prohlídce jeskyně se vracíme nazpět ke zřídlu a na benzínovém a lihovém vařiči zhotovujeme na pozdní oběd rizoto. Poté se vydáváme do kopců na další

cestu, abychom pod vrcholem Kralického Sněžníku v oblasti Mariánských skal vybudovali svůj druhý postupový tábor na cestě k vrcholu. Večer ještě při teplém čaji proběhne nad mapou krátká expediční porada a již za tmy uleháme do kopulek. Noc proběhne v klidu, žádné stěhování se nekoná. Ráno se probouzíme do mrazivého, ale stále ještě slunečného počasí. Ranní písni přivítáme východ slunce a po snídani, bylo teplé kakao, se vydáváme na vrchol Kralického Sněžníku. Ranní slunce vystřídá pomalu mrazivý vítr a na lysé náhorní planině je již docela zima. Navíc se přes vrchol pomalu převalují mraky. Hraniční přechod tentokrát připomíná pouze cedule, takže razítko do pasu opět žádné nepřibude. Po chvíli rozhlížení se vydáváme po naší straně dolů. Nejdříve těsně pod vrcholem se napijeme z pramene Moravy a poté se u zbytku bývalého horského

BILET	*12.00 B
5X	8.00
BILET	*40.00 B

SUMA B	*52.00
PTU 7%	*3.40
KW.PTU	*3.40

RAZEM	*52.00
GOTOW	*52.00

6 LICZSP

0066 #001 A 12:07

hotelu podíváme na sošku Slůněte. A opět se dostáváme za vítr do lesa. Cestou potkááme spoustu lidí po jeskyni se opět dostáváme do civilizace a pod námi tušíme i „pivilizaci“. Do rekreační chaty Návrší dorazíme kolem poledne a dopřejeme si bohatý oběd o několika

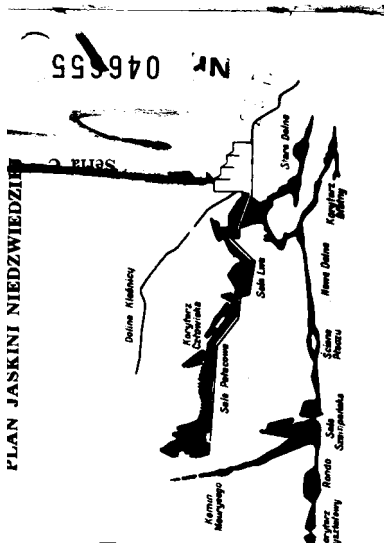
chodech zakončený pohárem. Najezení, odpočatí se vydáváme na další cestu. Kousek nad Starým Městem pod Sněžníkem na louce u lesa rozbijeme svůj třetí bivak. Já s Pavlem zůstáváme v táboře ostatní se jdou ještě podívat po okolí na armádní bunkry zbudované zde před 2. světovou válkou. Nadšení se vracejí za tmy nazpátek a všichni uleháme ke spaní. Ráno si v poklidu na ohni opečeme buřty ke snídani, zabalíme věci a vydáváme se na nádraží do Starého Města. Malá lokálka nás odveze do Hanušovic a zde přestupujeme do přeplněného rychlíku. V těchto místech většinou své vyprávění končím, protože dále již následuje jen nudná cesta vlakem domů. Jenže s Brčomilem a Barym jsme se rozhodli si cestu zpříjemnit. Jelikož rychlík byl opravdu přeplněný a ostatní se nalézali na druhé straně vagónu Brčomil vymyslel, že postupně půjdeme své kamarády pozdravit a opět se vrátíme zpět. Nutno říci, že ostatní cestující byli fantastičtí a ani nám nenadávali. Jenom se divili, že postupně chodí čím dál větší chlap. Nakonec si naši hru zahrála i průvodčí, protože chtěla vidět mé syny, se kterými jsem cestoval na společnou jízdenku, takže jsem pro ně musel jít opět na druhou stranu vagónu. V Olomouci se však vlak vylidnil a ve vlaku začala být nuda.

Vandr se povedl, za 4 dny jsme prošli celý masív Kralického Sněžníku, viděli spoustu zajímavých věcí a potkali několik spřízněných duší. A o tom, jak jsem již psal, celý vandrování j.

JASKINIA NIEDZWIEDZIA - największa jaskinia Sudetów leży w masywie Śnieżnika Kłodzkiego na wys. ok. 800 m n.p.m. W jaskini panuje stała temperatura ok. +6°C i wilgotność prawie 100%. Rozwinęła się w trzech poziomach, z których środkowy o długość ok. pół kilometra udostępnił się do zwiedzania.

Zyczymy wspaniałych wrażeń.

Sprzedaz i rezerwacje biletów prowadzi Zakład Usług Turystycznych Jaskinia Niedzwiedzia 57-550 Stronie Śląskie, ul. Kosciuszki 55, tel. (074) 141 250 telex 0742289.

VÝPRAVA NA ZTRACENÝ HRAD

12. - 14. 11. 1999

Brčomil

S velkým rozhořčením zjišťuji, že ač celý kmen dopředu věděl, kdy bude výprava a kam, tak nikdo si neudělal volno, tudíž všechna starost s dětmi, spadla na má bedra. Jakoby naschvál, výpravy se zúčastňuje nadprůměrný počet dětí. Jedinými posilami v této skličující situaci jsou Pif a Zvírátko se Zdeňkem.

Autobusem ze starého nádraží během necelé hodiny příjíždíme na místo určení - do Viničních Šumic. Cestou k chatě potkáváme její majitelku Dášu, od níž ji máme na tento víkend zapůjčenou. Dlouho stoupáme do prudkého svahu, na němž je vesnice rozložena, pak musíme kousek lesem až na dlouhé louky s rybníčkem, nad nímž se krčí tři stavení. To nejzadnější je naším útočištěm.

S jasotem se dereme dovnitř. Místnost je krásně vytopena krbem, nalézajícím se v koutě naproti kuchyňskému baru. Zbytek koutu zaplňuje kanape ve tvaru písmene L. Před spaním se pokoušíme děti utahat v lese. Hrajeme nenáročnou noční hru: „Přijdi o oko, aniž bys věděl jak.“ Dětem se hra moc líbila.

Druhý den nám příjíždějí nečekané posily. Sotva jsme do sebe natlačili dlabanec, sbalili si na rychlo pingl a vypadli do lesa.

Hned na okraji lesa se dostáváme do štvanice myslivců. Hrdinně se proboujívám k jejich nejvyššímu náčelníkovi a opatrně se jej vypyťávám, kterým směrem se

honitba bude odehrávat. Když jsem v jeho očích uviděl záblesk nedůvěry, svěřil jsem se mu s tím, že k otázkám mě nevede nízká lidská zvědavost, ale obava o životy mě svěřených duší. S pochopením se na mě usmál a řekl, že mé obavy chápe, neboť i oni mají strach. Sami ze sebe. Občas se jim totiž stává, že místo zvěře uloví kolegu.

Takto uklidnění pokračujeme dále na neznámou zříceninu hradu Vildenberka. Přestože je ztracen ve zdejší spleti ostrožen, kopců a údolí, nacházíme jej bez jakýchkoliv problémů. Zeď se do dnešních dnů z něj nezachovala žádná, jen obrovské vyvýšeniny s hlubokým šíjovým příkopem, obehnané vysokým valem. A všude velká spousta sutě a cihel. Na bývalém nádvoří hrajeme spoustu her a na ohni klohníme ražničí.

Zpět k chatě se vracíme velkým obloukem, který se nám vymkl z ruky a my se ztratili. Dlouho jsme bloudili zdejší krajinou až pojednou se před námi vynořil známý rybníček a byli jsme doma. Navečer jsme si všichni posedali kolem krbu, opekli si buřtíky a preludovali na kytaru.

Zamračené ráno nám nijak neubírá na dobré náladě. Chvilí soutěžíme, vyhodnocujeme celovíkendovou hru (vyhrává ji Katka Mráčková), pak hrajeme na kytaru a v poledne se vracíme přes les do Viničních Šumic, odkud nás odváží autobus do Brna.

Hrad Vildenberk

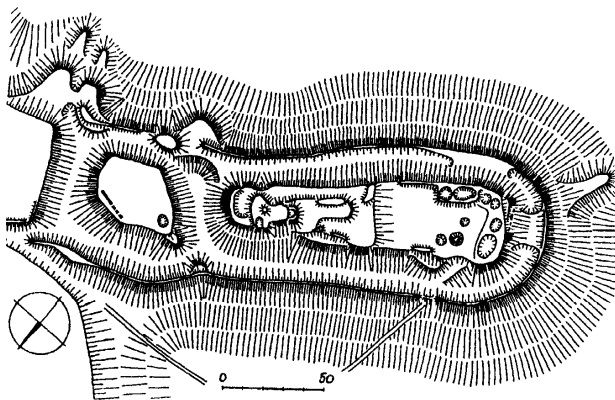
Jeho terénní pozůstatky lze shlédnout na katastru Pozořic - Jezery na jižním okraji Dražanské vrchoviny v okrese Výškov. Hrad zaujímá strmou ostrožnu nad soutokem Koválovického potoka s drobnou vodotečí, asi 60 m nad dnem údolí. Základní rozvržení dispozice je dvoudílné. Menší kosohlé předhradí a protáhlý zadní hrad jsou od příjezdové plošiny i od sebe navzájem odděleny mohutnými šijovými příkopy, z nichž druhý je 30 m široký a ještě 9 - 12 m hluboký. Celek o přibližné délce 210 m a maximální šířce 40 m důsledně obepíná příkop a val.

Na plochem povrchu předhradí najdeme pouze jednu neurčitou prohlubeň a nad terén nepatrně vytupuje devítimetrový úsek severní obvodové zdi o síle 1,05 m. Je to jediný, vedle líce zdiva na jz. straně, viditelný fragment intaktního zdiva na lokalitě pokryté suťovými závaly.

Vlastní hrad má značně protáhlý půdorys o délce 137 m, šířka kolísá mezi 21 m v čele a 37 m na konci. Za šijovým příkopem je menší plošina přecházející ve vyvýšenou akropoli

o délce 20 m a šířce 8 - 11 m, a s nápadnou koncentrací kamenocihelné destrukce. Patrné prohlubně a jámy představují nejspíše stopy amatérských kopáčů. Je pravděpodobné, že vnitřní hrad byl stavebně rozdělen na dvě části. Nejhlubší prohlubeň na ploše někdejšího nádvoří může být stopou po studni.

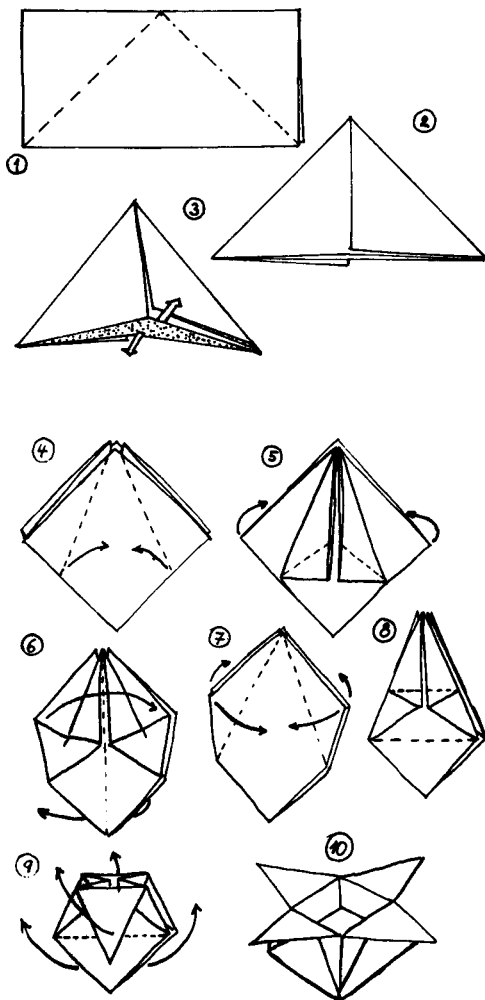
Stavebníkem tohoto mohutného hradu (ve své době snad byl i největším šlechtickým sídlem na Moravě), byl nejspíše Půta I. z Vildenberka, který se po něm poprvé píše v prosinci roku 1318. Půtovi potomci (Půta Šaclar z Vildenberka s bratry Půtou a Janem z Vildenberka) roku 1371 prodávají hrad a poměrně rozlehlé panství markraběti Janu Jindřichovi, jehož věčně zadlužený syn Jošt ho na přelomu století po částech rozprodává. Rozdrobením panství se udržování hradu stalo ekonomicky neúnosným, a tak byl opuštěn. Úplný zánik přišel nejspíše za válek mezi markrabaty Prokopem a Joštem, protože v r. 1402 byl již ve zříceninách. □

Tento díl poněkud vybočuje z připravované řady, avšak blížící se svátky vánoční leckterého z vás jistě postaví před problém do čeho zabalit kamarádovi, nebo kamarádce dáreček. Tento díl se vám pokusí trochu napomoci. I některého z obdarovaných rodičů jistě potěší vlastoručně vyrobená krabička.

Návod na stavbu:

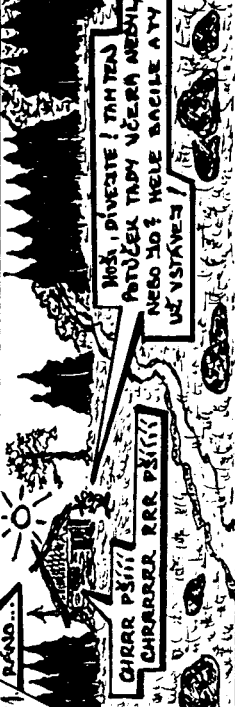
1. Čtverec papíru přehneme na obdélník.
2. Z obdélníku vytvoříme trojúhelník podle čar. Pravý roh přehneme nahoru, levý dolů.
3. Základnu trojúhelníka rozevřeme ve směru šipek až vznikne čtverec.
4. Boční rohy přehneme podle čar a šipek.
5. Přehneme dolní pravý a levý roh tam i zpět, vyznačíme trojúhelníky.
6. Vyznačené rohy rozložíme, totéž provedeme na opačné straně. Skládačku přeložíme uprostřed podle svislé čáry. Totéž uděláme z druhé strany.
7. Horní boční cípy přeložíme podle čar a šipek, totéž uděláme na opačné straně.
8. Skládačku přehneme tam i zpět podle přerušovaných čar, a tím vyznačíme přehyby.
9. Boční cípy rozevřeme a skládačku vytvarujeme.

Dle Drápkových podkladů připravil Petr.

TO MAMUTK TRAMPÍKŮ BACILA & BACILA

PANO...

CHRAR PŠIŠI!
CHRRER RRR PŠIŠI!

MAŠA, DÍVEJTE! TAM TĚS!
POUČEK TRAPŮ VĚRA NEVIL!
NEBO JOT HELE BACILE A TY
UŽ VSTYKVEŠ!

O KOUSEK VŠ RACILE CO MĚ PŮJAD VÁŘA HLAVOU?
SMAL...

KAM VĚRA ZHREK TOLUVEŠ
SMAL A BAK SE TRAPŮ TRAP VĚROU
OBŠEVIL YEN POUČEK A HESTI TO
MĚ MĚKOU SOUVĚŠLOST

TRK NA TO TI HOČIU ŽE SI NE DOPRAVÍŠ, PRO MĚ ŽOU TO TRAPŮ ŽIVADY!

RACILE, TA VODA NE VAŽE
DOBRA, DOUHNĚŠ!

VÍŠ CO BACILE? TY BŮ HSI MĚL SIT
KOUŘEM PŘEKUPEŠ, NĚK POUČEK
HEDÁNOU NA TO DOPRAVĚŠ!

TAKY RACILE, DEK SI ŽEJ, ŽE DOBRA TAKOVOU MISEM HESTI
NĚK... MOMENTĚM ŽA ČINILUO SE VĚŘÍM, ŽEN SI ODSVOČÍM

PO ŽE, TAK ASI NEŽHNE KLUKY V KLUBO VYHOVNĚNAT ŽVE
PODEBĚ A POSĚDINE TRAPŮ A BUDEN ARSĚNAT TEN DŘE-
MŮV VÍDUČA PO VĚREŠIT BOUČE.

VÍŠ CO BACILE? MĚ SE NEČEKĚ ŽEN
TRK SEDEŠ A TRK SE POUČEM
KOUSEK DĚL DO SMAL!

HAUŮU, HAŮUŮ, NĚHATE NĚK DO
NAVĚTE NAVĚŠ PĚPŘE Ž!!!

DOBŘE, ALE DĚNEŠ NA SEBE PŮJAD, ŽE TO TRAPŮ PĚVNĚK DIVOČANA

10. DALŠÍ MAMŮŽE

PROŠTĚ ŽE MĚ SE TA VODA DĚLA ŽE Ž
UŽ NĚM TOTĚ DOCHRĚŠIT ŽASOBŮ
VODŮ...

TEČE TO TRAPŮ ŽE TRĚCH
SMAL ŽA LESEM

ŽAK NEVIM BAK VŮ, ALE ŽA TO ŘEKNU,
NĚM ŽEŠEN ŽAK BRNO

TRŮDO, NĚKOVĚRA SE MĚ MĚ TRK!
BULANĚM ŽIS MĚ ŽE MĚ JĚVĚDNE ŽE
TĚDA TRAPŮ NĚMĚ

ŽA BUCHI TRAPŮ...

RACILE, OBDINUŠTE ROZHLED A ŽA NA ČINILUO ŽHŘÍM

UŽ ŽE ŽACÍAN, ŽE MISEM VĚM PŮJODAL... Ž
KAM BĚŽEŠ HEKĚALEŠ

NEŽERŽUŠ! PĚK TO ŘEKNU

HELE KLUKŮ! ŽA VĚM, ŽE MATE SVŮJE
OKROUŠAT ŽEHY, ALE NĚCO MISEM TRAPŮ
OBŠEVIL

O KOUSEK
DĚL VE SKALICH!

HEEŠŠ / KOUŘIM
TRAPŮ ŽA BŮRA !!!

PŠIŠI! ŽA HEDĚJ ODKĚŽ